

طراحی باغ موزه شیراز با رویکرد حفظ و احیای هنرهای بومی

یاسمن استوار کَشکولی

کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

چکیده

امروزه تمامی صاحبان فرهنگ و هنر، هزینه‌های زیادی صرف می‌کنند تا فرهنگ و هنر خود را از روش‌های مختلف به دیگران معرفی نمایند. مهم‌ترین گام در جهت حفظ هنر بومی در هر منطقه شناخت کامل آن توسط افراد جامعه است. گسست فرهنگی بین مردم و هنرهای بومی منطقه می‌تواند باعث از بین رفتن فرهنگ غنی و هویت آن منطقه گردد. حفظ و احیای هنرهای بومی نیازمند زنده کردن احساس اجتماعی، ایجاد لذت و علاقه، ارتباط با دنیای طبیعی و پویا کردن محیط اجتماعی است. باغ موزه‌ها محوطه‌هایی فرهنگی هستند که به واسطه‌ی وجود عناصر و آثار شاخصی که در درون محوطه‌ی خود گنجانده‌اند دارای اهمیت زیادی می‌باشند و وظیفه دارند تا علاوه بر حفظ این منابع و جلوگیری از تخریب آن‌ها، به آموزش، تفریح و کسب لذت و علاقه در بازدیدکننده بپردازند. نقش حیاتی باغ موزه‌ها در جوامع نقشی ماندگار و از ناب‌ترین پدیده‌های فرهنگی هر جامعه است. باغ موزه‌ها از معدود مراکزی هستند که حافظ یادگاران نسل گذشته و در حقیقت فرزندان تاریخ و هنر هستند. پژوهش حاضر با هدف طراحی باغ موزه شیراز با رویکرد حفظ و احیای هنرهای بومی می‌باشد. در این پژوهش از روش توصیفی و میدانی استفاده گردیده است. جامعه‌ی پژوهش شامل دانشجویان رشته هنر می‌باشد که با روش کتابخانه‌ای ابتدا عوامل معماری مرتبط با هنر بومی و باغ موزه جمع‌آوری گردیده و سپس این عوامل از طریق پرسشنامه در اختیار ۱۵۰ نفر از دانشجویان هنر قرار داده شد که با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردید. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که عوامل مؤثر بر طراحی باغ موزه شیراز به ترتیب اهمیت عبارت‌اند از: ایجاد لذت و علاقه نسبت به هنرهای بومی، تأثیرپذیری از هنرهای بومی، کاربرد هنر و استفاده از مؤلفه‌های معماری تأثیرگذار در طراحی باغ موزه است و با در نظر گرفتن عوامل معماری مناسب با هر مؤلفه می‌توان فرهنگ و هنر را در باغ موزه شیراز احیاء و حفظ نمود.

واژه‌های کلیدی: باغ، طراحی باغ موزه، هنر، هنر بومی، شیراز، طبیعت‌گرایی

مطالعات هنر و فرهنگ

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۱۷۴-۱۳۸